

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

17 липня 2020 р.

Київ

№ 452-р

Про перевірку рішення адміністративної колегії
Вінницького обласного територіального відділення
Антимонопольного комітету України від 17.01.2018
№ 01-РІШ у справі № 06-26.20.2/124-12

Антимонопольний комітет України, розглянувши подання заступника Голови Антимонопольного комітету України – державного уповноваженого Н. Сидоренко від 19.02.2020 № 8-01/5-р/89-зв та відповідні матеріали,

ВСТАНОВИВ:

1. ПРЕДМЕТ ПЕРЕВІРКИ

(1) Рішення адміністративної колегії Вінницького обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України (далі – Відділення) від 17.01.2018 № 01-РІШ у справі № 06-26.20.2/124-12 (далі – Рішення).

2. ПІДСТАВИ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ РІШЕННЯ

(2) Заява товариства з обмеженою відповідальністю «АГРОДАР-БАР» (далі – Заявник, ТОВ «АГРОДАР-БАР», Товариство) (вул. Лісова, 2, Вінницька обл., Барський район, с. Міжлісся, ідентифікаційний код юридичної особи 35599189) про перевірку рішення адміністративної колегії Вінницького обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України від 17.01.2018 № 01-РІШ у справі № 06-26.20.2/124-12.

3. ПРОЦЕСУАЛЬНІ ДІЇ

(3) Розпорядженням заступника Голови Антимонопольного комітету України – державного уповноваженого від 29.03.2018 № 07/57-р прийнято до розгляду заяву ТОВ «АГРОДАР-БАР» від 16.03.2018 № 16/03/187-1 (зареєстрована в Комітеті 19.03.2018 за № 8-01/5-р) (далі – Заява) про перевірку рішення адміністративної колегії Вінницького обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України від 17.01.2018 № 01-РІШ у справі № 06-26.20.2/124-12.

(4) На подання заступника Голови Антимонопольного комітету України – державного уповноваженого від 19.02.2020 № 8-01/5-р/89-зв про перевірку Рішення, яке було надіслано Товариству листом Комітету від 19.02.2020 № 200-29/03-2646, ТОВ «АГРОДАР-БАР» листом від 06.03.2020 № 56 надало пояснення та заперечення до подання.

- (5) Відділення листом від 28.02.2020 № 52-02/349 повідомило про те, що зауваження до подання заступника Голови Антимонопольного комітету України – державного уповноваженого від 19.02.2020 № 8-01/5-р/89-зв про перевірку Рішення відсутні.

4. РІШЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ КОЛЕГІЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОГО ВІДДІЛЕННЯ

- (6) У Рішенні адміністративна колегія Відділення постановила:

«1. Визнати, що товариство з обмеженою відповідальністю «АГРОДАР-БАР», (23032, Вінницька обл., Барський р-н, с. Міжлісся, вул. Лісова, 2 код ЄДРПОУ 35599189) займало монопольне становище у період 2012-2013 маркетингового року на ринку послуг із зберігання зерна, які отримують вторинні покладавці, в межах території с. Міжлісся Барського району Вінницької області, на якій розташований зерновий склад Товариства, з часткою 100 відсотків.

2. Визнати, що дії ТОВ «АГРОДАР-БАР» щодо встановлення економічно необґрунтованих тарифів на 2012-2013 маркетинговий рік на послуги із зберігання зерна, які отримують вторинні покладавці, зокрема: зберігання зерна, зберігання зерна в осінньо-зимовий період (з 15 вересня 2012 року по 31 березня 2013 року), відвантаження зерна, зважування на залізничній вазі, користування під'їзними коліями, відвантаження продукції у нічний час, вихідні, святкові та неробочі дні в подвійному розмірі, є порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченим пунктом 1 частини другої статті 13 та пунктом 2 статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції» у вигляді зловживання монопольним становищем на ринку послуг із зберігання зерна, які отримують вторинні покладавці, в межах території с. Міжлісся Барського району Вінницької області, на якій розташований зерновий склад Товариства, шляхом встановлення таких цін реалізації послуг, які неможливо було б встановити за умов існування значної конкуренції на ринку.

3 За порушення, вказане в пункті 2 цього рішення, накласти на ТОВ «АГРОДАР-БАР» штраф у розмірі 68000 грн».

Згідно з матеріалами справи № 06-26.20.2/124-12 копію Рішення Товариство отримало 30.01.2018.

5. ДОВОДИ ЗАЯВНИКА

- (7) У Заяві ТОВ «АГРОДАР-БАР» зазначає, що підставами для скасування Рішення є: неповне з'ясування обставин, які мають значення для справи, недоведення обставин, які мають значення для справи і які визнано встановленими, невідповідність висновків, викладених у Рішенні, обставинам справи.
- (8) ТОВ «АГРОДАР-БАР» надає такі аргументи та докази:
- (9) Товариство стверджує, що Відділення зробило хибний висновок щодо визначення товарних меж ринку та неповністю з'ясувало обставини справи з огляду на таке: відповідно до пункту 10 статті 1 Закону України «Про зерно та ринок зерна в Україні» від 04.07.2002 (з останніми змінами від 23.03.2017) зберігання зерна – це комплекс заходів, які включають приймання, доробку, зберігання та відвантаження зерна).
- (10) Отже, діяльність, пов'язана зі зберіганням зерна, включає ряд послуг, які у своєму комплексі спрямовані на збереження та підтримку зерна в належній якості та на

задоволення потреб поклададавців, які можуть виникати в процесі зберігання зерна на елеваторі, у тому числі включаючи послуги, пов'язані з відвантаженням зерна.

- (11) Згідно з положеннями Закону України «Про зерно та ринок зерна в Україні», а також Типового договору складського зберігання зерна, форму якого затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 11.04.2003 № 510, договір складського зберігання зерна укладається між зерновим складом та поклададавцем. Розмір плати (тариф) за надання послуг встановлюється за домовленістю сторін (включаючи послуги з приймання, зберігання, відвантаження зерна та додаткові послуги).
- (12) При цьому слід зазначити, що оскільки послуги зі зберігання зерна за своєю природою є комплексними послугами (включаючи як приймання, так і відвантаження зерна), ні законодавство України, ні ринкова практика не передбачають поділу ринку зберігання зерна, що отримують первинні поклададавці, та послуги зберігання зерна, які отримують вторинні поклададавці.
- (13) Так, на практиці та відповідно до положень чинного законодавства України перехід права власності на зерно від так званого первинного поклададавця до вторинного здійснюється за такими можливими сценаріями:

Сценарій № 1

- (14) Продавець зерна (первинний поклададавець) укладає договір купівлі-продажу з покупцем зерна (вторинний поклададавець). При цьому умовами договору купівлі-продажу передбачається, що на умовах ІНКОТЕРМС первинний поклададавець зобов'язаний за власний рахунок відвантажити та доставити зерно в місце, визначене вторинним поклададавцем зерна. Із цією метою первинний поклададавець надає відповідні інструкції Товариству щодо надання послуг, пов'язаних із відвантаженням зерна.
- (15) Тобто, послуги ТОВ «АГРОДАР-БАР», пов'язані зі зберіганням зерна (після продажу) та його відвантаженням, сплачує первинний поклададавець на умовах та за тарифами, передбаченими договорами складського зберігання. При цьому до моменту укладання договору складського зберігання первинний поклададавець мав можливість обрати інший зерновий елеватор для зберігання зерна.
- (16) У той же час вторинний поклададавець не є стороною будь-яких правовідносин (угод) із ТОВ «АГРОДАР-БАР», не користується послугами зернового складу та, відповідно, не сплачує за послуги зернового складу. Отже, вторинний поклададавець не отримує жодних послуг від зернового складу.
- (17) Слід зазначити, що протягом 2012 – 2013 років за Сценарієм № 1 було реалізовано майже 91 % зерна. Отже, в 91 % випадках реалізації зерна вторинний поклададавець не був стороною правовідносин із Товариством та не отримував жодних послуг зі зберігання зерна, які отримують вторинні поклададавці.
- (18) Тобто, Відділення зробило необґрунтований висновок при визначенні товарних меж ринку та хибно встановило, що існує окремий ринок послуг зі зберігання зерна, які надаються вторинним поклададавцям.

Сценарій № 2

- (19) Продавець зерна (первинний поклададавець) укладає договір купівлі-продажу з покупцем зерна (вторинний поклададавець). Переоформлення права власності на зерно проводиться за заявою первинного поклададавця. Із цією метою складається акт приймання-передачі зерна, який підписується у тристоронньому порядку (власник зерна, покупець зерна та зерновий склад) та оформлюється договір складського зберігання з новим власником. При цьому новий власник зерна (вторинний поклададавець) має можливість ознайомитися з умовами та тарифами договору

складського зберігання до його укладання. Тарифи та умови договору для вторинного поклажодавця нічим не відрізняються від умов та тарифів, встановлених у договорі з первинним поклажодавцем. Крім того, покупець зерна (потенційний вторинний поклажодавець) завжди має змогу обрати сценарій 1 (описаний вище), визначивши місце поставки зерна, наприклад, порт або інший елеватор. Сценарієм № 2 користуються лише приблизно 9 % поклажодавців.

- (20) Окремо слід підкреслити, що новий власник (вторинний поклажодавець) після придбання зерна в первинного поклажодавця може й не відвантажити зерно, а залишити його на зберіганні в елеваторі та згодом перепродати його іншому потенційному власнику. Тобто, у цьому випадку вторинний поклажодавець користується комплексом послуг, пов'язаних із зберіганням зерна, у тому числі тими послугами, які необхідні до моменту продажу зерна (на думку Відділення, надаються лише первинним поклажодавцям – стор. 3 Рішення). Отже, відсутній ринок послуг зберігання зерна, які отримують виключно вторинні поклажодавці.
- (21) Висновок Відділення щодо визначення товарних меж ринку є необґрунтованим та не відповідає фактичним обставинам справи, а також не враховує положення пункту 5.1 Методики, адже саме комплекс послуг, який надається сертифікованими складами, у своїй сукупності забезпечує надання єдиної послуги зі зберігання зерна.
- (22) Відділення зробило висновок, що територіальними (географічними) межами ринку послуг із зберігання зерна, які отримують вторинні поклажодавці, є територія с. Міжлісся Барського району Вінницької області, на якій розташований зерновий склад Товариства та воно займало монопольне становище на зазначеному ринку із часткою 100 %.
- (23) Оскільки, на думку Товариства, товарні межі ринку визначено неправильно, висновок Відділення до визначення територіальних меж ринку та, відповідно, частки Відповідача, також є необґрунтованим.
- (24) Крім того, Товариство звертає увагу Комітету, що висновок Відділення протирічить обставинам справи, викладеним самим Відділенням. Так, на сторінці 3 Рішення Відділення зазначає:
- «Товариство конкурує з іншими суб'єктами господарювання на ринку послуг зі зберігання зерна, які отримують первинні поклажодавці, зокрема з тими, які найближче розташовані від Товариства: ТОВ «Ера Грейн (приблизна відстань до зернового складу Товариства – до 1 км), ТОВ «Хліб Жмеринщини» (приблизна відстань до зернового складу Товариства – 30 км), ТОВ «Елеваторна компанія «Кряж» (приблизна відстань до зернового складу Товариства – 30 км)».
- (25) Отже, Відділення підтверджує наявність у Товариства конкурентів на ринку послуг зі зберігання зерна та визначає територіальні межі ринку щонайменше в радіусі 30 км.
- (26) Крім того, як свідчить практика Комітету, територіальними (географічними) межами ринків надання послуг зі зберігання зерна є територія певної області.
- (27) Також слід звернути увагу на інформацію Товариства, що на елеваторний комплекс ТОВ «АГРОДАР-БАР» для зберігання привозиться зерно з підприємств, які знаходяться в радіусі 60-80 км від елеваторного комплексу. Значна частина зерна привозиться з підприємств Хмельницької області. Цей факт також свідчить про те, що мінімальна територія, за межами якої, з точки зору споживача, придбання послуг зі зберігання зерна є неможливим або недоцільним, не обмежується лише територією с. Міжлісся, а охоплює принаймні територію в радіусі 60-80 км від елеваторного комплексу.
- (28) Відділенням не було взято до уваги зазначені факти.

- (29) Отже, визначення територіальними (географічними) межами ринку території с. Міжлісся є помилковим та не відповідає фактичним обставинам справи.
- (30) Внаслідок такого неправильного застосування Відділенням положень Методики відсутні будь-які розумні та обґрунтовані підстави вважати належним чином встановленим та доведеним Відділенням підхід до визначення територіальних меж ринку та частки Товариства на цьому ринку.
- (31) Згідно зі статтями 10, 11, 12 Закону України «Про ціни і ціноутворення» № 5007 від 21 червня 2012 року суб'єкти господарювання під час провадження господарської діяльності використовують: вільні ціни та державні регульовані ціни. Вільні ціни встановлюються суб'єктами господарювання самостійно за згодою сторін. Державні регульовані ціни запроваджуються на товари, які справляють визначальний вплив на загальний рівень і динаміку цін, мають істотну соціальну значущість, а також на товари, що виробляються суб'єктами, які займають монопольне (домінуюче) становище на ринку.
- (32) Як уже зазначалось, за оцінками ТОВ «АГРОДАР-БАР», підприємство не займає домінуючого становища на відповідному ринку. Крім того, у період дії відповідних договорів із поклажодавцями чинним законодавством не встановлено нормативних обмежень на формування цін із надання послуг зберігання та відвантаження продукції підприємствами, які здійснюють господарську діяльність зі зберігання сільськогосподарських культур.
- (33) Товариство також застосовує однакові тарифи як для поклажодавців, які пов'язані відносинами контролю з Товариством, так і для поклажодавців, які не пов'язані відносинами контролю з Товариством. Отже, застосування однакових тарифів свідчить про: (а) відсутність зловживання монопольним становищем зі сторони Товариства та (б) неповне з'ясування Відділенням обставин, які мають значення для справи.
- (34) Щодо опитування Поклажодавців Відділенням (стор. 9-10 Рішення), Товариство зауважує, що за результатами опитування Відділення зробило неправильний висновок: «...Вищевикладене свідчить про те, що саме завдяки своїй ринковій владі Товариство має можливість встановлювати ціни на свої послуги і підтримувати їх на рівні, що перевищує рівень обумовлений конкуренцією на ринку».
- (35) Відповідь поклажодавців, навпаки, свідчить про те, що Товариство не займає монопольного становища. Оскільки в разі зростання цін на послуги ТОВ «АГРОДАР-БАР» на 10 % та більше поклажодавці готові відмовитись від послуг Товариства та скористаються послугами інших зернових складів.
- (36) На підставі викладеного ТОВ «АГРОДАР-БАР» вважає висновки Відділення щодо визначення товарних та територіальних (географічних) меж ринку у справі необ'єктивними та необґрунтованими, що призвело до помилкового визначення ринку у справі та частки Відповідача на такому ринку.
- (37) ТОВ «АГРОДАР-БАР» вважає висновки Відділення в частині зловживання Товариством монопольним (домінуючим) становищем такими, що не відповідають дійсності та не доведені за результатами розгляду справи та просить повністю скасувати Рішення № 01-РІШ від 17.01.2018 адміністративної колегії Вінницького територіального відділення Антимонопольного комітету України у справі № 06-26.20.2/124-12.

6. ПЕРЕВІРКА РІШЕННЯ

- (38) За результатом аналізу Рішення, матеріалів справи № 06-26.20.2/124-12 та матеріалів, які були надані Відділенням на виконання доручення Голови Комітету від 16.03.2018 № 8-01/5-пр, з'ясовано наступне.
- (39) Товариство здійснює діяльність на ринку послуг зі зберігання зерна.
- (40) У розумінні статті 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції» ТОВ «АГРОДАР-БАР» є суб'єктом господарювання.
- (41) Відділенням відповідно до Методики визначення монопольного (домінуючого) становища суб'єктів господарювання на ринку, затвердженої розпорядженням Антимонопольного комітету України від 05.03.20102 № 49-р, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України за № 317/6605 (далі – Методика), досліджено ринок послуг зі зберігання зерна.
- (42) Об'єктом аналізу щодо визначення монопольного (домінуючого) становища встановлено ТОВ «АГРОДАР-БАР».
- (43) Товарними межами визначено послуги зі зберігання зерна, які отримують вторинні покладавці.
- (44) При визначенні товарних меж ринку Відділення виходило з такого:
- (45) Відділенням визначено два ринки:
1. Послуги зі зберігання зерна, які отримують первинні покладавці зерна, зокрема: приймання та оформлення складських квитанцій, первинна доробка (очистка, сушіння), зберігання зерна, тобто послуги, необхідні до моменту продажу зерна, яке знаходиться на зерновому складі.
 2. Послуги зі зберігання зерна, які отримують вторинні покладавці, зокрема: зберігання зерна, відвантаження зерна на автомобільний або залізничний транспорт (зважування на залізничних (автомобільних) вагах, користування під'їзними коліями, тобто послуги, необхідні до моменту його відвантаження зі зернового складу).
- Також зазначено, що споживачі послуг зі зберігання зерна, які отримують первинні та вторинні покладавці Товариства, є різними (крім зберігання).
- (46) У Рішенні територіальними межами (географічними) межами ринку послуг зі зберігання зерна, які отримують вторинні покладавці, визначено територію с. Міжлісся Барського району Вінницької області, на якій розташований зерновий склад ТОВ «АГРОДАР-БАР».
- (47) Часовими межами ринку визначено 2012-2013 маркетинговий рік.
- (48) У результаті проведеного Відділенням дослідження визначено, що відповідно до частини першої статті 12 Закону України «Про захист економічної конкуренції» протягом 2012-2013 маркетингового року ТОВ «АГРОДАР-БАР» займало монопольне становище на ринку послуг зі зберігання зерна, які отримують вторинні покладавці, у межах території с. Міжлісся Барського району Вінницької області, на якій розташований зерновий склад ТОВ «АГРОДАР-БАР», із часткою 100 відсотків.
- (49) У 2012-2013 маркетинговому році вартість послуг зі зберігання зерна, які отримують первинні і вторинні покладавці (зберігання зерна, відвантаження зерна автотранспортом, зважування на залізничній вазі, користування під'їзними коліями), які надає ТОВ «АГРОДАР-БАР», була найвищою порівняно з аналогічними послугами в найближче розташованих сертифікованих зернових складах. Крім того, вартість послуг зі зважування на залізничній вазі та користування під'їзними коліями була однією з найвищих серед сертифікованих зернових складів Вінницької області.

- (50) Формування вартості послуг зі зберігання зерна, які отримують первинні та вторинні покладавці, ТОВ «АГРОДАР-БАР» здійснює самостійно.
- (51) Відділенням було проведено аналіз калькуляції вартості послуг із відвантаження, зважування на залізничній вазі та користування під'їзними коліями на 2012-2013 маркетинговий рік, який показав, що вартість вказаних послуг сформовано на підставі запланованого бюджету доходів і витрат на 2012-2013 маркетинговий рік.
- (52) У результаті аналізу складових витрат планових калькуляцій вартості послуг із відвантаження, зважування на залізничній вазі та користування під'їзними коліями виявлено, що витрати за статтею «Електроенергія» суттєво завищено (у 2,4 разу).
- (53) Завищення статті «Електроенергія» у планових калькуляціях на послуги зі зберігання зерна, які отримують вторинні покладавці, призвело до завищення вартості вказаних послуг. Відповідно, зроблено висновок про необґрунтованість встановлення та стягнення з покладавців додаткової плати за послугу зі зберігання зерна в осінньо-зимовий період.
- (54) Крім того, Відділенням встановлено, що послуги з відвантаження зерна, надані не в робочий час, або у вихідні (святкові) дні, оплачувалися за подвійним тарифом. Стаття «заробітна плата» у тарифі на послуги з відвантаження зерна становить 10,6 % – 11,9 %. Навіть збільшення статті «заробітна плата» вдвічі не призведе до збільшення тарифу в подвійному розмірі. При наданні послуг у вихідні та святкові дні, а також у позаурочний час, згідно з чинним законодавством, виплачується в підвищеному розмірі лише заробітна плата. Інші складові витрат послуг залишаються незмінними.
- (55) ТОВ «АГОДАР-БАР» не надало належного економічного обґрунтування встановлення подвійного розміру вартості послуг із відвантаження продукції у нічний час, вихідні, святкові та неробочі дні.
- (56) Відділенням встановлено, що скарг від покладавців не надходило.

Відділенням зроблено висновок, що дії ТОВ «АГРОДАР-БАР» щодо встановлення економічно необґрунтованих тарифів на 2012-2013 маркетинговий рік на послуги зі зберігання зерна, які отримують вторинні покладавці, зокрема: зберігання зерна, зберігання зерна в осінньо-зимовий період (з 15 вересня 2012 року по 31 березня 2013 року), відвантаження зерна, зважування на залізничній вазі, користування під'їзними коліями, відвантаження продукції у нічний час, вихідні, святкові та неробочі дні в подвійному розмірі, є порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченим пунктом 1 частини другої статті 13 та пунктом 2 статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді зловживання монопольним становищем на ринку послуг зі зберігання зерна, які отримують вторинні покладавці, у межах території с. Міжлісся Барського району Вінницької області, на якій розташований зерновий склад Товариства, шляхом встановлення таких цін реалізації послуг, які неможливо було б встановити за умов існування значної конкуренції на ринку.

7. ПІДСТАВИ ДЛЯ СКАСУВАННЯ РІШЕННЯ

- (57) Аналіз Рішення та матеріалів справи № 06-26.20.2/124-12 свідчить про те, що адміністративною колегією територіального Відділення у ході розгляду справи № 06-26.20.2/124-12 не було обґрунтовано монопольне (домінуюче) становище Товариства на ринку послуг зі зберігання зерна, які отримують вторинні покладавці, у межах території с. Міжлісся Барського району Вінницької області, на якій розташований зерновий склад ТОВ «АГРОДАР-БАР», із часткою 100 %.

- (58) Методика встановлює порядок визначення монопольного (домінуючого) становища суб'єктів господарювання на ринку, що може включати в себе, зокрема, такі дії: встановлення об'єктів аналізу щодо визначення монопольного (домінуючого) становища, визначення товарних, територіальних (географічних) та часових меж ринку, визначення обсягів товару, що обертається на ринку, розрахунок часток суб'єктів господарювання на ринку тощо.
- (59) Відповідно до пункту 1.3 Методики, ринок товару (товарний ринок) – сфера обороту товару (взаємозамінних товарів), на який протягом певного часу і в межах певної території є попит і пропозиція. Товарні межі ринку визначаються шляхом формування групи взаємозамінних товарів (товарних груп), у межах якої споживач за звичайних умов може легко перейти від споживання одного товару до споживання іншого. Формування групи взаємозамінних товарів (товарних груп) здійснюється з переліку товарів, які мають для продавців (постачальників, виробників), покупців (споживачів, користувачів) ознаки одного (подібного, аналогічного) товару (товарної групи) за показниками взаємозамінності, окремими з яких є наявність спільної групи споживачів товару (товарної групи), відсутність суттєвої різниці в цінах, подібність якісних показників, взаємозамінність товарів з точки зору їх виробництва (пункт 5.1 Методики).
- (60) Відповідно до пункту 10 статті 1 Закону України «Про зерно та ринок зерна в Україні» зберігання зерна – комплекс заходів, які включають приймання, доробку, зберігання та відвантаження зерна.
- (61) Відділенням зазначено, що товаром, щодо якого визначається монопольне домінуюче становище Товариства, є послуги зі зберігання зерна, які отримують вторинні поклададавці, та зроблено висновок, що поклададавець не може перейти від споживання цієї послуги до споживання іншої.
- (62) Однак зазначене спростовується таким: при придбанні зерна покупець (індосант) набуває товар – зерно, яке зберігається на зерновому складі, а не послугу – зберігання зерна, яка існує в єдності із цим товаром. Тому ринок послуг зі зберігання зерна не звужується за видом поклададавця та не поділяється на окремі ринки у зв'язку з переходом права власності на товар.
- (63) «Вторинні поклададавці», так само як і «первинні поклададавці» можуть аналогічним чином реалізувати зерно, яке є їх власністю (придбане ними в той час, коли воно зберігається), не здійснюючи його відвантаження (тобто здійснити перепродаж його іншому власнику). Отже, відмінностей між «вторинними» і «первинними» поклададавцями щодо реалізації зерна не існує.
- (64) Тарифи та умови договору для «вторинного поклададавця» аналогічні з тарифами та умовами для первинних поклададавців, про що свідчать матеріали справи. Договір складського зберігання, який укладає «вторинний поклададавець», включає в себе повний комплекс послуг та ті самі тарифи на ці послуги.
- (65) Отже, у зв'язку з продажем зерна, що зберігається на території Товариства, зміст договору на зберігання зерна в частині його положень не змінюється, змінюється лише особа, що є стороною договору, яка набуває тих же прав і обов'язків, що й особа, яка первинно уклала договір. У зв'язку із цим виокремлення «первинних» та «вторинних» поклададавців є необґрунтованим. Послуги зі зберігання зерна, які отримують «вторинні поклададавці», не є окремою самостійною послугою і не утворюють окремого ринку в межах території, на якій розташований зерновий склад.
- (66) Крім того, необхідно взяти до уваги судову практику, зокрема постанову Вищого господарського суду України від 08.02.2011 № 6/44 у справі № 6/443/08-11/356/09-5/68/10, щодо недоведеності монопольного становища на ринку послуг з

переоформлення складських документів. Судом встановлено, що послуга з переоформлення входить до складу всього комплексу послуг, пов'язаних із договором зберігання зерна; відтак окремого договору з надання послуги переоформлення права власності Товариство з поклажодавцями не укладає, і названа послуга сама по собі не має сенсу без попередньої здачі зерна на зберігання, оскільки власник зерна поза межами зернового складу Товариства має можливість самостійно визначатися з його наступним набувачем без здійснення такого переоформлення документів; відтак послуга з переоформлення складських документів не є окремою самостійною послугою і не має свого власного ринку в межах території, на якій розташований зерновий склад.

- (67) Зауваження Відділення щодо рішення від 08.02.2011 № 6/44 у справі № 6/443/08-11/356/09-5/68/10 проте, що в зазначеному рішенні суду «йдеться мова зовсім про іншу послугу» не можуть братися до уваги, оскільки в системі відносин між поклажодавцями та зерновим складом послуга з переоформлення складських документів займає місце, аналогічне послугам, що надаються «вторинним поклажодавцям», зокрема, має такі тотожні ознаки: 1) вона так само входить до складу всього комплексу послуг, пов'язаних із договором зберігання зерна; 2) на неї так само між поклажодавцями не укладається окремого договору; 3) отримана послуга, що надається «вторинним поклажодавцям», не має сенсу без попереднього придбання зерна, зданого на зберігання «первинним поклажодавцем», при цьому новий набувач зерна так само має можливість самостійно визначатися з його попереднім власником за межами зернового складу й без участі останнього.
- (68) Отже, визначення товарних меж ринку як послуг зі зберігання зерна, які отримують вторинні поклажодавці, є необґрунтованим та таким, що його штучно звужує.
- (69) Відповідно висновок Відділення щодо визначення територіальних меж ринку в територіальних межах власного зернового складу Товариства не доведений, оскільки:
- 1) не доведено існування ринку в товарних межах зберігання зерна, які отримують «вторинні поклажодавці», і визначення територіальних меж такого ринку, яке впливає з особливостей послуг «для вторинних поклажодавців»;
 - 2) територіальні межі ринку зберігання зерна в Рішенні не досліджено, проте зазначено, що Товариство має на цьому ринку конкурентів, розташованих на відстані 30 км. Отже, передбачається, що територіальні межі ринку зберігання зерна охоплюють територію на відстані не менше 30 км від зернового складу Товариства.
- (70) При цьому, згідно з поясненнями Товариства, до нього для зберігання привозиться зерно з підприємств, які знаходяться в радіусі 60 – 80 км від елеваторного комплексу. Значна частина зерна привозиться з підприємств Хмельницької області.
- (71) Не досліджено можливості надання в межах визначеного ринку послуг зберігання зерна іншими суб'єктами господарювання, крім зазначених у Рішенні ТОВ «Ера-Грейн», ТОВ «Хліб Жмеринщини», ТОВ «Елеваторна компанія «Кряж». Зокрема, не проаналізовано доступні для споживачів послуг зберігання зерна потужності наявних і потенційних конкурентів Товариства.
- (72) При цьому в Рішенні визначено, що на ринку послуг зберігання зерна в Товариства є конкуренти.
- (73) Тобто, у Рішенні не доведено монопольного (домінуючого) становища ТОВ «АГРОДАР-БАР» відповідно до Методики.
- (74) Отже, Відділенням не було повністю з'ясовано обставини, які мають значення для справи щодо визначення становища ТОВ «АГРОДАР-БАР» на ринку.

- (75) Враховуючи, що монопольне (домінуюче) становище Товариства на ринку не доведено, Рішення в частині визнання вчинення порушення у вигляді зловживання монопольним становищем на ринку послуг зі зберігання зерна, які отримують вторинні покладавці, прийнято при неповному з'ясуванні обставин, які мають значення для справи.
- (76) З'ясування усіх обставин справи має бути здійснено Відділенням під час нового розгляду справи.
- (77) Згідно зі статтею 57 Закону України «Про захист економічної конкуренції» за результатами перевірки рішення органи Антимонопольного комітету України мають право, зокрема, скасувати рішення.
- (78) Відповідно до частини першої статті 59 Закону України «Про захист економічної конкуренції» неповне з'ясування обставин, які мають значення для справи, недоведення обставин, які мають значення для справи і які визнано встановленими, невідповідність висновків, викладених у рішенні, обставинам справи та неправильне застосування норм матеріального чи процесуального права є підставою для зміни, скасування чи визнання недійсним рішення.
- (79) ТОВ «АГРОДАР-БАР» погодилось із висновками, викладеними в поданні заступника Голови Антимонопольного комітету України – державного уповноваженого від 19.02.2020 № 8-01/5-р/89-зв, та просить скасувати рішення й припинити провадження в справі.
- (80) Однак, беручи до уваги неповноту з'ясування Відділенням обставин справи і необхідність їх додаткового дослідження, відсутні підстави для припинення провадження у справі № 06-26.20.2/124-12.

Враховуючи викладене, керуючись статтями 7 і 16 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтями 57 і 59 Закону України «Про захист економічної конкуренції», пунктом 44 Правил розгляду заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, затверджених розпорядженням Антимонопольного комітету України від 19 квітня 1994 року № 5, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 6 травня 1994 року за № 90/299 (у редакції розпорядження Антимонопольного комітету України від 29 червня 1998 року № 169-р) (із змінами), Антимонопольний комітет України

ПОСТАНОВИВ:

Скасувати рішення адміністративної колегії Вінницького обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України від 17.01.2018 № 01-РШ у справі № 06-26.20.2/124-12 та передати справу на новий розгляд до Південно-західного міжобласного територіального відділення Антимонопольного комітету України.

В. о. Голови Комітету

О. ПІЩАНСЬКА